

KOTKAN
HAUTAUS- JA
KUKKAPALVELU

Muistolauseita

Hautaustilaisuuden kukkalaitteista

Hautaustilaisuudessa on tapana kunnioittaa vainajan muistoa laskemalla kukkalaitteet ja seppeleet arkun läheisyyteen siihen varattuna aikana.

Kukkalaitteen muistosanat kirjoitetaan korttiin tai kangasnauhaan,

Kukkalaitteen voi laskea myös ilman korttia tai nauhaa hiljentymällä hetkeksi sen jälkeen, kun kukkalaite on asetettu arkun läheisyyteen.

Kukkalaitteen tai seppeleen muistosanat jaetaan kahteen osaan;

omistusosaan:

*”Matti Meikäläistä
muistaen Pekka ja Pirjo perheineen”*

ja muistolauseosaan:

*”Jokainen päivä on yhtä lähellä
ikuisuutta”.*

Kukkalaite voidaan laskea myös pelkästään omistusosalla varustettuna.

Lyhyitä säkeitä

- 1) Kiitos äiti (isä) suuresta rakkaudestasi
- 2) Kiitollinen äidille (isälle)
- 3) Kaivaten sinue äiti (isä)
- 4) Rakkaudella äidille (isälle)
- 5) Äitiä (isää) muistaen
- 6) Äidin (isän) muistolle
- 7) Suurella rakkaudella
- 8) Muistosi säilyy aina
- 9) Olet aina sydämessäni
- 10) Rakastettu - kaivattu
- 11) Kiitollisena muistaen
- 12) Syvästi kaivaten
- 13) Jälleennäkemisen toivossa
- 14) Lepää Herrasi huomassa
- 15) Lepää rauhassa
- 16) Jumalan rauhaa
- 17) Rauhaisaa lepoa
- 18) Hyvälle naapurille
- 19) Jäähyväistervehdys
- 20) Ystävydestäsi kiittäen
- 21) Sanomattomasti kaivaten

Muistolauseita

1. Aamunkoitosta iltaruskoon
kulkija elämän taivaltaa.
Määränpäähän saapuessaan
uneen rauhaisaa vaipua saa.
2. Aikamme on lyhyt,
syttyvä, sammuva kuin liekki.
3. Aurinko laskee, jo pitenee varjot,
aika on eron ja jäähyväisten.
Poissa on ystävä kallehin....
-Kari Rydman-
4. Ei häntä, jolta tähdet radan saa,
voi ihmisajatukset taivuttaa.
-Saima Harmaja-
5. Ei kuolema ole arvoitus, joka kerran
ratkeaa, se on ihmisten ihana oikeus
taipaleensa tehtyä nukahtaa.
6. Ei mikään voi kuolla, ei kukat, ei tuuli
ei rakkaus kuolla voi.
Ohi polku vain kulkee ja kukat jää
taakse ja muualla tuuli soi.
-Aila Meriluoto-

7. Elämän kirjaan merkitty on
kuoleman hetki ja syntymä.
Älä pelkää, ihminen, kuolemaa
- se yhä jatkuvaan elämään vie.

8. Elo mainen kun iltaan raukes,
oli tyyntä ja rauhaista niin.
Joku portti vaan hiljaa aukes
ja se iäksi suljettiin.

9. Emme arvanneet iltana kesäisen,
ett´ oli päiväsi viimeinen.
Tuli lähtösi meille niin odottamatta
monet kiitokset jäivät lausumatta.
Oli rakkaamme vuoro lähteä pois,
vaikk´ emme sua vielä antaneet ois.
Muistosi kaunis, kirkas ja hyvä,
ja meillä on tunne,
olet luonamme yhä.

10. Enkelit soittavat kellojaan,
sua oottaa luokseen jo Luoja.

11. En saata uskoa vieläkään,
että olet jo lähdössä.
Näin pianko tuuli käy ylle pään
ja pakenee elämä?
Nyt tahtoisin kiitoksen sopertaa,
vaikka hukkuu se kyyneliin.
Niin monta jää muistoa ihanaa
näihin vuosiimme yhteisiin.

12. Et jättänyt meitä, et ole vaiti,
olet lintujen laulu taivaalla,
olet kuiskaus metsäpolulla.
Olet henkäys rakkaittesi poskella.
Muistosi säilyy aina.
13. Herra on antanut meille elämän,
Hänen kädessään on myös
lähtömme hetki.
14. Herra, kädelläsi uneen painan pään,
kutsut ystäväsi lepäämään.
Käsi minut kantaa uuteen elämään,
ikirauhan antaa, valoon jään.
15. Hetket hiljaiset jälkeesi jäivät
kullaten muistojen kirkkaimmat päivät.
16. Hiljaisuuden äärellä,
sä miksi käyt näin varhain.
Ain sydämässäin sinusta,
säilyy muisto parhain.
17. Hyvän ihmisen muisto
miten mieltä se lämmittää,
miten aina sen soinnusta sieluun
sävel pieni soimaan jää.
18. Hän sinne eeltä lähti
mua siellä odottaa
on hellä johtotähti
lähemmäs Jumalaa.

-Otto Manninen-

19. Ihminen on kuin
tuulen henkäys
hänen päivänsä kuin
pakeneva varjo.

-Ps.144:4-

20. Ilta on tullut, Luojani,
Armias ole suojani.

21. Jokainen päivä
on yhtä lähellä ikuisuutta.

22. Jokaisessa poisnukkuneessa ystävässä
me kadotamme osan itsestämme,
usein juuri parhaan osan.

23. Jumala ei koskaan sulje ovea
aukaisematta toista.

24. Jumala on minun sydämeni kallio
ja minun osani iankaikkisesti.

-Ps. 73:26-

25. Jäi jälkeesi kaipuu
jäi sanaton suru.

26. Järven rantoja laineet huuhtelee,
puut hiljaa kuiskii, kuuntelee.
Ei saavu soutaja venheelleen,
ei lähde vesille verkoilleen.

27. Kaikella on aikansa,
mutta ihminen ei tunne
Jumalan asettamia aikoja.
28. Kaikella on päämääränsä
ja lopulta kaikki on oleva valoa.
29. Kaikki elon siteet kerran katkeaa,
muistojen kauniit kiteet ainiaaksi jää.
30. Katsoi Herra ajan täyttyneen
kutsui luokse väsyneen.
31. Kauniina nauhana vuosien päivät
helmenä jokainen muistoksi jäivät.
Elämän päivien ketju on kallis,
helmist'ei yhdenkään kadota sallis.
32. Kauniit muistot eivät koskaan kuole,
eivätkä milloinkaan jätä yksin.
33. Kaunis on kuunnella
kutsua Luojan,
nukkua pois,
kun jo uupunut on.
34. Ken tulkita vois kaiken tarkoituksen,
me jäämme vaiti, hiljaa nöyrtyen.
35. Kevyesti kuin perhonen
laskeutuu kukkaan,
kevyesti laskeutui Luojan käsi
ja pyyhki pois tuskan.
36. Kevät toi surun ja kyöneleet,
pois vei rakkaamme väsyneen.
Hän elämän saatosta poistui hiljaa,
pois korjattiin sukumme vanhinta viljaa.

37. Kotiin kaukaiseen kaipuuni saa,
tähtinen taivas tien viitoittaa.
38. Kulje äiti kerallamme,
mummi rakas mukaanamme,
voiman lähteenä lähellä.
Elä muistoina mielissämme,
sävelinä sieluissamme,
elämämme enkelinä,
Taivaan veräjän takana.
39. Kun pitkän elämän elää saa
voi rauhassa nukahtaa.
Kun kaikki on valmista, tehty työ
on edessä rauhaisa yö.
40. Kun taivaalle katson
ja tähden nään
muistan sinua, ystävää.
Kirkkaana muistosi lämpimän
sydämässäni säilytän.
41. Kätes voimakas
turvaksi anna,
kun uuvun
nosta ja kannan
ikirauhaan
kerran vie.
42. Lepää rauhassa,
tullen kehdossa,
tuoksussa kesäisen maan.
43. Lepoa ja rauhaa
poisnukkuneelle.

44. Levolle laske Luojani,
armias ole suojani.
45. Luoja kauan valmisti viljaa
vuosi vuodelta verkalleen.
Nyt enkelit kypsän lyhteen
vei elämän Herralleen.
46. Lähti lentoon enkeli taivaan
tuli luokse väsyneen sairaan.
Kosketti hiljaa posken nukkaa
silitti hellästi hopeista tukkaa.
Nosti siivelleen äitimme/isämme
armaan viedäkseen hänet taivaan tarhaan.
47. Me olemme niin kuin uni
ja niin kuin ruoho maan
joka aamulla puhkee kukkaan
ja ehtoolla leikataan.
-Mika Waltari-
48. Meri tyyntyy, varjot pitenee,
rauhan ranta lähenee -
vene hiljaa satamaan saapuu.
49. Minä ajattelen sinua
missä vain ikinä kuljen syvälle,
syvälle sisimpään kuvasi rakkaan suljen.
- A-M Kaskinen -
50. Minä soudan pois maailmasta
uneen ja unheeseen
ja tuskasta kuolemasta,
minä soudan vapauteen.

51. Minne meri ja taivas kantaa
minne aalto ja tuuli käy
siellä nouseva aurinko hohtaa
ja sydämelles lempeän rauhan suo.

52. Minun aikani on Sinun kädessäsi.

-Ps.31:16-

53. Muistoista aika rakentaa lohdutuksen.

54. Murheeseen on kätkeyty
toivo tulevista päivistä.

55. Niin aurinko laski
ja tummeneva iltarusko
saattoi rakkaan ihmisen lepoon
ja rauhaan.

56. Niin hiljaa enkeli kulkua johti,
elon virran valkeita rantoja kohti.

57. Niin lähdit enkeli kultainen,
luo taivaan omien enkelten.

58. Niin lempeänä leviää hiljaisuus,
niin säteilevänä taivaan avaruus.

59. Niin monia kauniita hetkiä
ja silti niin myöhään ymmärrämme,
mitä meillä oli.

- A-M Kaskinen -

60. Niin turvaisaa on,
Herra,
Sun rauhaas nukahtaa.

61. Nuku unta nyt tyyntä ja lempeää,
lepää Jumalan kämmenellä.

62. Nyt nukut ikiunta,
rauhallista, tuskatonta.
63. Nyt olen vapaa ja mukana tuulen
saan kulkea rajalle ajattomuuden.
Olen kimallus tähden, olen pilven lento,
olen kasteisen aamun pisara hento.
En ole poissa, vaan luoksenne saavun
mukana jokaisen nousevan aamun
ja jokaisen tummuvan illan myötä
toivotan teille hyvää yötä.
64. Oi jos nukkua saisin kerran
kevätkukkien kätköhön
sulosuojahan Suomen armaan
alle miettivän männikön.
65. Olen hattara pilven
ja kukkanen maan
olen lintunen sinisiipi.
Mua kutsuu kerran enkelten maa,
ah heihin mä varmaan liityn.
66. Olen polkuni päässä, tuhansista erään
ja niitä on täynnä maa.
On viileä ilta, eräs päivä on mennyt,
on painunut metsien tas.
-Aila Meriluoto-
67. Oli kanssasi hyvä taivaltaa,
kättäs viimeiseen asti puristaa.
Olin vierelläs, koetin lähtöäs keventää.
Sulle halusin hellimmän lähdön antaa.
Jään sinua kyynelin kaipaamaan.
On niin ikävä.

68. On aika silmät sulkea
ja lepoon painaa pää.
Herran käsi siunaava,
sun otsallesi jää.
69. On ajaton avaruus
arjesta irronnut ikuisuus,
on rauha, hiljaisuus.
70. On hiljainen taivaanranta,
eikä lintujen laulu soi.
Ei kuoleman tarkoitusta
aina ymmärtää voi.
71. On Jumalan kädessä ihmisen tie
Hän matkamme määrää ja perille vie.
72. On koti niin tyhjä ja autio.
On suru niin raskas kantaa.
Ei kuulu sun äänesi rakkahin,
sydän hiljaa itkien kaipaa.
73. On kädessä kulku kohtalon.
Tahtosi, Isä, tapahtukoon.
74. On lähdön hetki saapuva,
se kaikki kohtaa kerran.
Vaan milloin, millä tavalla,
se tiedossa on Herran.
75. On lempeä levonmaa,
unen kaarisilta sinne johdattaa.

76. On luonain hän kun jätän tämän
maan ja Isän kotiin mä muutan
ihanaan.
77. On päivä päättynyt, on tullut ilta.
Uus´kotiranta uneen kangastaa.
78. On pursi irronnut maan laiturista,
vie virrat kuulaat kohti Jumalaa.
79. On siellä ikuinen kesän maa
sydän uupunut levätä saa.
80. Onnellinen hän
joka päänsä
taitaa painaa
iankaikkisen
isän syliin.
81. Pilvien reunalta katselet meitä kysyt,
miksi noin paljon kyyneleitä.
Olit puoliso hyvä, isä parhain
sinut otettiin luotamme liian varhain.
82. Pitkä on päivien retki
illan himmeyteen.
Yksi on autuas hetki
kivusta uupuneen;
nukkua siintoon illan.
-Saima Harmaja-
83. Poissa on tuska, ohi on arki ja työ,
purjehdus on päättynyt.
Vain lempeät mainingit rantaan lyö -
Isän kotiin matkaaja palaa.

84. Meri huokaa rantakiviin.
Veden yllä linnun lento aamuaurinkoon.
On muuton aika.
85. Päämme nyt painuu
ja sydän on hiljaa,
me nyörrymme eessä Luojan.
86. Päättyi pitkä kaari elon,
väsynyt on saanut levon.
Nuku unta rauhaisaa.
87. Päivät kirkkaat,
päivät kyyneleiset
siunaa Herra.
88. Rakas ystävä ei koskaan kuole.
Hän elää ajatuksissamme,
sydämissämme, muistoissamme.
89. Saisipa jokainen lähteä näin:
kauniisti hiljaa, yllättäin.
Mielessä muistot vuosien.
Luonto on hellä ja ihmeellinen.
90. Salattu on meiltä maisen matkan pää.
Vastausta vaille kysymykset jää.
91. Siellä on polut tasaiset astua.
Siellä ei silmät voi kyyneliin kastua.
Siellä on vihreät kunnaat ja lehdot.
Siellä on pehmeät nukkua kehdot.

92. Silmät alasluotuna,
ripsillä kyöneleet -
suru ikimuistoinen
etten mistään löydä
lohdutuksen sanaa.
- Lassi Nummi-
93. Sinessä lintu liittää - pilviä tuuli tuo
kera kaipausten - kiitosten siivin
siirrymme Jumalan luo.
94. Sinua, Herra, kiitän elämästä,
päivistä menneistä ja myöskin tästä.
On kädessä kulku kohtalon.
Tahtosi, Isä, tapahtukoon.
95. Sinun rauhasi on ääretön kuin meri.
96. Sinun käteesi minä uskon henkeni,
Sinä, Herra, lunastat minut,
Sinä uskollinen Jumala.
- Ps. 31:6 -
97. Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala,
sinua kannattavat iankaikkiset
käsivarret.
- 5.Moos.33:27 -
98. Sinut kohtasin päivänä nuoruuden,
elin kanssasi kauneimman rakkauden.
Olit kaikkeni, onneni, haaveeni mulle,
siksi kiitoksen kauneimman
suon minä sulle.

99. Sinä odotit kevättä,
kesää uutta,
sen valoa, lämpöä, suloisuutta.
Sait kauneimman,
ihanan uuden maan.
Jäimme sinua kyynelin kaipaamaan.
100. Sitten kun kukkanen kesän on nähnyt,
hajoo se maahan, on multaa.
Näen sen silti kukkana aina,
muistot on kalleinta kultaa.
- Mariska/Vartiainen-
101. Sitä mitä kaipaamme
emme menetä koskaan.
Sitä jota rakastamme
kaipaamme aina.
Emme menetä koskaan
sitä mitä rakastamme.
Sitä jota rakastimme
rakastamme aina.
- Claes Andersson -
102. Soi hiljaa surun kannel.
Niin pieni eessä Luojan,
on täällä ihminen.
103. Soi holvistossa sävel hiljainen,
on matka päättynyt,
on aika jäähyväisten.
104. Soi temppelin kellot hiljaa.
Elon Herra on niittänyt viljaa,
surun tuonut on tullessaan.

105. Sun suojassas, Jumala,
mä olen aina turvassa.
Yöllä sekä päivällä
sä olet aina lähellä.
106. Suru on se miten me
muistamme ilon.
Tummien puitten välistä pilkottaa
auringon valaiseman merenselän
kimaltavat kyöneleet.
107. Suru sanaton, ikävä rajaton,
hiljaisuuden rikkoo vain
ajatusten äänet
ja tyhjyys on suuri kuin avaruus...
Sinä olet pois ystävämme...
- Arja Laihonen-
108. Sydän uupunut levon sai,
valkeni ikuinen sunnuntai.
109. Taas valo viiltää taivaanrantaa,
se päivän yöstä erottaa.
On tullut aika pois se antaa,
jota niin paljon rakastaa.
Sen järjellä ymmärrän:
kun toinen lähtee, toinen jää.
Vain pieni lapsi sisälläni
ei sitä tahdo käsittää.
Hyvää matkaa,
hyvää matkaa,
sinua paljon rakastin.

110. Takana elämän tuulet,
eessä rauha - iäisyys.
111. Täällä pohjan tähden alla
on nyt kotomaamme,
mutta tähtein tuolla puolen
toisen kodon saamme.
112. Tämä varjojen maa, jää kauas taa,
vihdoin väsynyt sydän levon saa.
113. Täyttyi määrä päivien,
joutui päivä iltaan.
Kääntyi katse
taivaan kaarisiltaan.
114. Uupunut matkaaja
rannalla himmeän maan
astui aurinkolaivaan
suureen valkeaan.
115. Vaan ylitse kaikkien kyynelten
tuhat muistoa meitä lohduttaa.
Ne tallessa päivien menneiden
- tuhat muistoa kultaakin kalliimpaa.
116. Vain tuulen hiljainen laulu
saattaa lähtijää.
Niin kaukana toisistaan ovat
elämän alku ja matkan määränpää.
117. Vaiti seisoo pihapuut,
ikävöivät kukkamaat,
kaipaa tuttu pihapolku
rakkaan jalan astuntaa.

118. Vierellänsä kulkemaan
sai hän oppaan parhaan,
Herra kantaa hellin käsin
hänet taivaan tarhaan.
119. Viheriäisille niityille Hän
vie minut lepäämään.
- Ps.23:2-
120. Vilkuta tähtenä taivaalta,
meillä on ikävä sinua.
Sydämes kaunis ja mielesi jalo,
sisälläs aina elämän palo,
lohtua Jumala murheeseen anna
(Mattia) hellästi kotihin kannaa.
121. Voin aavistella rannan tuolla puolen,
miss' soluu venhe onnen valkamaan.
122. Ylitse elämän,
ohi kuoleman rajan,
Jumala vienyt on vaeltajan.
123. Älä salpaa surua luotasi,
kun kaarisiltaa teet;
ei mikään kimalla kauniimmin
kuin puhtaat kyyneleet.

**KOTKAN HAUTAUS- JA
KUKKAPALVELU OY**

Keskuskatu 35, 48100 Kotka
puh. (05) 216 263
info@kotkanhautausjakukka.fi

PÄIVYSTYS:

0400 336 644 / Tarja Orava

KHP

KOTKAN
HAUTAUS- JA
KUKKAPALVELU

www.kotkanhautausjakukka.fi